

Arrest

nr. 273 649 van 2 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 30 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 7 december 2020 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat S. DELHEZ en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Shkodër en bent u Albanees staatsburger. Op 30 september 2016 werd uw broer G.S. (...) (O.V. X) aangehouden in het bezit van heroïne. Een maand na zijn aanhouding ging u met uw tante naar de zitting waar de maatregel van hechtenis geëvalueerd zou worden en werden jullie aangesproken door een vriendin van uw tante, die voorstelde dat, mits betaling van 1800 euro, de maatregel van hechtenis van uw broer omgezet zou worden naar een maatregel van huisarrest.

U verzamelde het bedrag en jullie bezorgden het aan de vrouw. Uw broer werd onder huisarrest geplaatst, waarna de rechtbank zich de hierop volgende maanden over zijn schuld boog. Gedurende het proces werd er van uw broer steeds meer geld gevraagd om zijn dossier in een voor hem gunstige zin te doen evolueren. Nadat uw broer door de rechtbank werd veroordeeld en onder probatie werd vrijgelaten – hiertegen diende de procureur een beroep in –, besloot uw broer bij de politie melding te doen van de door hem ondervonden corruptie. Aangezien zijn klacht diezelfde dag niet opgenomen kon worden, werd uw broer gevraagd de volgende dag terug te keren. Diezelfde avond, op 18 september 2017, kwamen er drie mannen naar uw ouderlijke woning, terwijl u en uw broer afwezig waren. De mannen bedreigden uw vader en lieten hem weten geen zoons meer te zullen hebben als hij niet met uw broer zou spreken over de klacht. Toen u en uw broer later die avond thuiskwamen, bespraken jullie deze gebeurtenis en besloot u samen met uw broer Shkodër te verlaten. Jullie reisden naar Tirana, waar jullie bij vrienden verbleven. Op 24 september 2017 reisde u samen met uw broer naar België, waar jullie op 4 oktober 2017 om internationale bescherming verzochten. U wenste niet naar Albanië terug te keren uit vrees voor de personen die u en uw broer bedreigden. Inzake uw eerste verzoek nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing omdat er geen geloof gehecht kon worden aan de poging van uw broer om aangifte te doen van de door hem ondervonden corruptie en aan de daaropvolgende bedreiging door drie mannen, omdat jullie niet aannemelijk hadden gemaakt dat uw broers juridische rechten in Albanië niet werden/zouden worden gerespecteerd en dat hem bij terugkeer naar Albanië een buitensporige bestraffing te wachten zou staan en omdat jullie niet aannemelijk gemaakt hadden dat jullie voor de door jullie aangehaalde corruptie – of bij een eventuele herhaling in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. U ging hiertegen niet in beroep. Nadat u in het kader van een drugsonderzoek op 28 oktober 2020 werd gearresteerd, verzocht u een tweede maal om internationale bescherming op 2 november 2020. U verklaarde sedert mei 2020 een liefdesrelatie te hebben met M.D.W. (...). U heeft toen dus besloten om biseksueel te zijn, hetgeen uw familie en vriendenkring in Albanië niet aanvaardt – uw familie zei u naar aanleiding van dit nieuws over uw geaardheid dat u beter was gestorven – waardoor er geen enkel contact meer is. U legde geen documenten neer ter staving van uw nieuw verzoek, maar verwees wel naar sms'en die uw stellingen kunnen onderbouwen.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorts dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient beklemtoond te worden dat uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal werd afgewezen, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan de poging van uw broer om aangifte te doen van de door hem ondervonden corruptie en aan de daaropvolgende bedreiging door drie mannen, omdat jullie niet aannemelijk hadden gemaakt dat uw broers juridische rechten in Albanië niet werden/zouden worden gerespecteerd en dat hem bij terugkeer naar Albanië een buitensporige bestraffing te wachten zou staan en omdat jullie niet aannemelijk gemaakt hadden dat jullie voor de door jullie aangehaalde corruptie – of bij een eventuele herhaling in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. U ging hiertegen niet in beroep. U bracht in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming geen elementen aan die deze eerdere weigeringsbeslissing kunnen wijzigen. Betreffende uw bij uw tweede verzoek ingeroepen nieuw element, kan, naast het feit dat het erg bevreemdend overkomt dat u beslist zou hebben om biseksueel te zijn (schriftelijke verklaring 2e VIB, vraag 1.1), gewezen worden op uw laattijdig verzoek. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u reeds in mei 2020 een relatie met M. (...) startte en bijgevolg reeds in mei 2020 besloot om biseksueel te zijn

(schriftelijke verklaring 2e VIB, vragen 1.1 en 2.3). Desondanks wachtte u nog tot 2 november 2020 of, met andere woorden, tot na uw arrestatie op 28 oktober 2020 om een volgend asielerzoek in te dienen. Hiermee zet u de ernst van uw asielerzoek danig op de helling. Uw laattijdig verzoek ingediend nadat u in een gevangenis werd opgesloten is immers niet in overeenstemming met of getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land of nadat een nieuw element beschikbaar is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat hij of zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, hetgeen u manifest heeft nagelaten te doen.

Wat er ook van zij, uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) wordt duidelijk dat de Albanese overheid in de afgelopen jaren aanzienlijke inspanningen heeft geleverd ter inclusie en bescherming van LGBTIpersonen. Zo blijkt vooreerst dat Albanië sinds 2010 één van de meest progressieve antidiscriminatie wetten van de regio heeft die expliciet de rechten van LGBTI-personen in Albanië verdedigt. In 2013 werd in samenspraak met LGBTI-organisaties het strafwetboek hervormd om seksuele geaardheid en genderidentiteit op te nemen in bestaande haatmisdrijven en wetten inzake haatzaaien. Sindsdien worden strenge straffen voorzien voor door homohaat ingegeven misdaden en voor het verspreiden van homofobe informatie. In mei 2015 nam het Parlement een resolutie aan over de bescherming van de rechten en vrijheden van personen die tot de LGBTI-gemeenschap behoren, waarin onder meer opgeroepen wordt tot een nationaal actieplan, verdere wetswijzigingen, en andere maatregelen ter ondersteuning van de rechten van de LGBTI-gemeenschap. De Ombudsman is verantwoordelijk voor de implementatie van deze resolutie. Een jaar later keurde het Albanese Parlement een nationaal actieplan voor de periode 2016-2020 goed dat zich richt op gebieden zoals onderwijs, werkgelegenheid, gezondheid en huisvesting. Met dit actieplan tracht de Albanese overheid om een cultuur van inclusie en openheid voor diversiteit te creëren en aldus verder bij te dragen tot de versterking van de LGBTI-gemeenschap. Homofobe uitspraken van (hooggeplaatste) politici werden in het verleden tevens scherp veroordeeld door de burgermaatschappij en de regering.

Desalniettemin blijkt dat de Albanese maatschappij inderdaad nog steeds erg conservatief is en dat veel mensen homofoob en transfoob gedrag vertonen, hetgeen soms aanleiding geeft tot fysiek en/of psychisch geweld ten aanzien van LGBTI. Uit dezelfde informatie blijkt echter tevens dat er de afgelopen jaren diverse positieve initiatieven plaatsvonden om de rechten van LGBTI-personen in Albanië te verbeteren en dat er, mede onder invloed van voornoemde progressieve antidiscriminatie wetgeving, geleidelijk aan een mentaliteitswijziging tot stand komt. Verschillende LGBTI-organisaties strijden openlijk voor de rechten van LGBTI in Albanië. In Albanese scholen worden steeds meer voordrachten gegeven door LGBTI over hun geaardheid. Vertegenwoordigers van de Albanese LGBTI-gemeenschap krijgen in de pers steeds vaker een forum. Dat er een positieve evolutie binnen de Albanese gemeenschap kan worden vastgesteld, blijkt tevens uit de organisatie van diverse LGBTI-evenementen in de afgelopen jaren, zoals een jaarlijks diversiteitsfestival, een jaarlijkse Gay (P)ride, een fototentoonstelling, bewustwordingscampagnes in het kader van The International Day against Homophobia, Transphobia and Biphobia, party-avonden in Tirana e.d.m. Deze vinden actueel gewoonlijk plaats zonder (grootschalige) incidenten en de politie zorgt voor de bescherming van deelnemende activisten. Tevens werd in december 2014 in Tirana een eerste opvanghuis voor LGBTI-personen geopend en startte het gemeentebestuur van Tirana in 2018 met een campagne tegen pesterijen en voor bewustmaking in de openbare scholen.

In het licht van deze informatie is het loutere feit dat uw entourage uw beweerde geaardheid niet accepteert, hoe laakbaar ook, onvoldoende zwaarwichtig om te gewagen van vervolging of ernstige schade. Uit niets blijkt immers dat u, die in het verleden in Albanië heeft gewerkt (CGVS 1e VIB, p. 2), geen zelfstandig leven in Albanië zou kunnen uitbouwen.

Bovendien blijkt uit niets dat, indien u bij terugkeer toch zwaarwichtige incidenten zou hebben met familieleden of derden omwille van uw beweerde geaardheid, u geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden in Albanië zou hebben. Uit de anno 2020 beschikbare informatie (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt in dit verband immers dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te

verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Uit dezelfde informatie blijkt dat LGBTI klacht kunnen indienen en dat de politie, ten aanzien van wie sensibiliseringsinitiatieven worden georganiseerd opdat zij op professionelere wijze zou kunnen omgaan met de LGBTI-gemeenschap, optreedt naar aanleiding van fysiek of psychisch geweld ten aanzien van de LGBTI. In 2018 verscheen tevens een nieuwe gids ten behoeve van de Albanese politie met het oog op een verbeterde aanpak van haatcriminaliteit tegen LGBTI. 150 agenten uit het hele land hebben tevens een twee maanden durende opleiding in dit domein gevolgd. Daarnaast werden ook aan parketmagistraten en zogenoemde gender focal points trainingen gegeven in verband met de preventie van discriminatie op basis van genderidentiteit en seksuele oriëntering. Discriminatie kan tevens worden aangeklaagd bij de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD). LGBTI kunnen zich voor hun problemen verder richten tot meerdere LGBTI-organisaties en andere NGO's waar zij geweld en discriminatie kunnen rapporteren. Deze organisaties leveren allerlei vormen van ondersteuning, zoals juridische bijstand en medische of psychosociale hulp. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit. Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefacten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op voorgaande meen ik

dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Gelet op voorgaande brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op een beoordelingsfout en op de schending van:

“- artikel I, A, 2, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967 en artikelen 48/3, 48/4 in 48/5, 48/6 in 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

- artikel 57/6/2 § 1 van de wet van 15 december 1980;

- Artikel 4 en artikel 5 van Richtlijn 2011/95 / EU van 13 december 2011 betreffende de normen betreffende de voorwaarden waaraan onderdanen van derde landen of staatlozen moeten voldoen om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (hierna ""

- artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens;

- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiverende van administratieve handelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van buitenlanders;

- het beginsel van behoorlijk bestuur en de plicht van zorgvuldigheid”.

Verzoeker vangt zijn betoog aan met een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de aangevoerde bepalingen en beginselen.

Verzoeker wijst op de relatie die hij in mei 2020 aanvatte met M. en stelt:

“From aanvrager hield deze relatie geheim (productie 2 - sms van 15 juli 2020).

Daarin zegt hij dat hij bang is zijn vrienden te verliezen als ze leren:

“I havedfear because I don 7 have a strong character like you. Maybe I lose my best friends, maybe I change !!! but I love you, I never speak something like that with a boy before”.

De aanvrager dient uittreksels in van een sms-gesprek met de heer D. (...), dat ongetwijfeld de realiteit van hun relatie en zijn twijfels en angsten bevestigt.

De aanvrager dient in productie 3 ook een sms in die hij na 16 oktober heeft ontvangen van een lid van zijn familie, waaruit blijkt dat deze relatie problematisch is.

De aanvrager dient een Franse vertaling van deze sms in.”

Verzoeker vervolgt:

“De verzoeker heeft op 26 november 2020 contact opgenomen met de beklaagde om deze nieuwe elementen aan zijn verzoek te verstrekken (productie 4).

Op 28 november 2020 werd hem de vrijheid ontnomen.

Anders dan verweerster stelt, heeft verzoeker lang voor zijn vrijheidsbeneming, dus in tempore non suspecte, de wens uitgesproken om opnieuw te worden gehoord.

Een interview was gepland voor 9 november 2020.

Het verzoeker is op grond van zijn detentie voorzien van een formulier waarmee hij uitvoering kan geven aan dit volgende verzoek.

In dit formulieren meldt de verzoeker de sms'jes hierboven wordt verwezen, maar die hij vanwege zijn detentie niet in bezit heeft.

(...)

De verdachte heeft ten onrechte geoordeeld dat deze factoren deze waarschijnlijkheid niet significant hebben vergroot, zodat zij concludeerde dat de claim niet ontvankelijk was.”

Tevens doet verzoeker gelden:

“Inderdaad, de motiverende van de verdachte is bevooroordeeld in die zin dat zij van mening is pagina 1 van het besluit) dat het verzoeker zijn volgende verzoek op 2 november heeft gedaan, dat wil zeggen na zijn vrijheidsbenemacht de timing.

Zoals we weten was het 26 oktober, twee dagen voor zijn vrijheidsbeneming op grond van een arrestatiebevel, dat hij niet kon voorzien, vroeg hij om gehoord te worden.

De verzoeker bew dateerde zijn geaardheid tot een volledige afwijzing van zijn gezin.

Verweerder had de vordering op zijn minst ontvankelijk moeten verklaren.

Inderdaad, van elementen die naar voren worden gebracht en bevestigd door de voorgestelde sms-berichten, tonen de realiteit van de verandering van de geaardheid van het verzoeker aan.”

Verzoeker geeft verder aan dat de situatie voor LGBTI in Albanië moet worden geanalyseerd. In dit kader doet hij gelden:

“Het is precies dat het land vooraan te evolueren, met name onder druk van de aangrenzende United Europese.

Het wetgevingskader is geëvolueerd en sommige timide initiatieven moeten toegejuicht worden.

Feit blijft dat de LGBT-gemeenschap nog steeds zeer slecht wordt gezien in de Albanese samenleving.

Uw Raad onderstreept ook in een relatief recente arrestatie (nr. 190810 van 22 augustus 2017, pagina 16) dat er in Albanië nog een vijandig en onderscheidend klimaat bestaat uit een van deze gemeenschap.

(...)

De verdediger van de rechten van de Franse Republiek, van zijn kant, neemt een rapport op van het centrum voor studies en onderzoek in de administratieve en politieke wetenschappen van de Universiteit van Parijs II Panthéon en het CNRS, verspreid "Bewijs in asielen voorzoeken en red tegen geaardheid https://www.delenseurdesdroits.fr/sites/delault/files/atoms/files/report_cersa.pdf

Frankrijk heeft een standpunt als België ingenomen door Albanië tot een veilig land te verklaren.

Dit rapport maakt het mogelijk om deze stelling te kwalificeren voor een situatie van de feitelijke situatie ter plaatse (pagina 61 en 62):

(...)

Deze elementen zullen de kansen van de aanvrager waarschijnlijk vergroten, wat zijn verzoek ontvankelijk en gegronnd maken.

Er is dus sprake van een kennelijke beoordelingsfout en schending van voornoemde normen door middel van een enkel middel.”

Verzoeker gaat voorts in op de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). Hij verwijst naar de artikelen 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet en stelt:

“Gezien het voorgaande, zijn er voldoende elementen aanwezig om hem op zijn minst het statuut van subsidiaire bescherming te verlenen met betrekking tot het artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“DE KLAGER VRAAGT U, DAMES EN HEREN, DE PRESIDENTEN EN LEDEN DIE DE RAAD SAMENSTELLEN VOOR GESCHILLEN VAN BUITENLANDERS

Om zijn beroep te ontvangen en het gegronnd te verklaren ;

BIJGEVOLG

De beslissing inzake niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming hervormen, genomen door de Algemene Commissie voor Vluchtelingen en Staatlozen van 23 november 2020 en ter kennis gebracht van de verzoeker op 24 november 2020.

- Hoofdzakelijk het verzoek om internationale bescherming ontvankelijk verklaren en de verzoeker erkennen als vluchteling.

- Subsidiair, het statuut van subsidiaire bescherming toekennen.

- Meer subsidiair, het bestreden besluit vernietigen en de zaak naar CG VS verwijzen.”

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog enkele sms-berichten en een schrijven van verweerder bij het voorliggende verzoekschrift (bijlagen 2-4).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal vooreerst niet uit over een maatregel tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of er *in casu* nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM, artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de EU en artikel 7 van het IVBPR is dan ook niet aan de orde.

3.2. Nog daargelaten dat verzoeker in het geheel niet preciseert welke bepaling(en) van artikel 4 van richtlijn 2011/95/EU hij *in casu* geschonden acht en evenmin aangeeft waaruit deze schending concreet zou bestaan, dient verder te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van richtlijn 2011/95/EU verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013. Artikel 4 van deze richtlijn werd omgezet in Belgisch recht in de artikelen 48/6 en 48/7 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). Bijgevolg kan verzoeker zich te dezen niet dienstig en rechtstreeks beroepen op artikel 4 van de voormelde richtlijn.

Met de inhoud van de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet wordt in hetgeen volgt en voor zover deze van toepassing zouden zijn rekening gehouden.

3.3. Verzoeker duidt verder niet op welke wijze het louter algemeen geformuleerde artikel 5 van richtlijn 2011/95/EU te dezen en door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Op welke wijze deze bepaling, die op louter algemene wijze aangeeft op grond van welke gebeurtenissen, activiteiten en omstandigheden er al dan niet sprake kan zijn van een ter plaatse ontstane behoefte aan internationale bescherming, geschonden zou kunnen zijn, kan voorts niet worden ingezien. Derhalve wordt ook deze schending door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden

konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.6. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing vooreerst geheel terecht gemotiveerd: *“Vooreerst dient beklemtoond te worden dat uw eerste verzoek door het Commissariaat-generaal werd afgewezen, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan de poging van uw broer om aangifte te doen van de door hem ondervonden corruptie en aan de daaropvolgende bedreiging door drie mannen, omdat jullie niet aannemelijk hadden gemaakt dat uw broers juridische rechten in Albanië niet werden/zouden worden gerespecteerd en dat hem bij terugkeer naar Albanië een buitensporige bestraffing te wachten zou staan en omdat jullie niet aannemelijk gemaakt hadden dat jullie voor de door jullie aangehaalde corruptie – of bij een eventuele herhaling in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. U ging hertegen niet in beroep. U bracht in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming geen elementen aan die deze eerdere weigeringsbeslissing kunnen wijzigen.”* Verzoeker laat deze motieven geheel ongemoeid. Derhalve blijven deze onverminderd gelden.

Verzoeker vestigt in het verzoekschrift wel opnieuw de aandacht op de relatie die hij in mei 2020 aanvatte met M., herhaalt dat deze relatie voor zijn familie problematisch is en wijst op de situatie voor LGBTI in Albanië.

Omtrent deze door verzoeker aangevoerde elementen, wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“Betreffende uw bij uw tweede verzoek ingeroepen nieuw element, kan, naast het feit dat het erg bevreemdend overkomt dat u beslist zou hebben om biseksueel te zijn (schriftelijke verklaring 2e VIB, vraag 1.1), gewezen worden op uw laatijdig verzoek. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u reeds in mei 2020 een relatie met M. (...) startte en bijgevolg reeds in mei 2020 besloot om biseksueel te zijn (schriftelijke verklaring 2e VIB, vragen 1.1 en 2.3). Desondanks wachtte u nog tot 2 november 2020 of, met andere woorden, tot na uw arrestatie op 28 oktober 2020 om een volgend asiilverzoek in te dienen. Hiermee zet u de ernst van uw asiilverzoek danig op de helling. Uw laatijdig verzoek ingediend nadat u in een gevangenis werd opgesloten is immers niet in overeenstemming met of getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land of nadat een nieuw element beschikbaar is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat hij of zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, hetgeen u manifest heeft nagelaten te doen.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Voor de vaststelling dat het erg bevreemdend is dat hij aangaf dat hij ‘beslist’ zou hebben om biseksueel te zijn, biedt hij niet de minste verklaring of uitleg. Bijgevolg blijft deze vaststelling onverminderd overeind.

Nog los van de vraag of verzoeker, zoals hij tracht aan te tonen met het schrijven bij het verzoekschrift, zijn nood aan internationale bescherming al dan niet reeds enkele dagen voor zijn arrestatie zou hebben

trachten kenbaar te maken aan verweerder, dient verder te worden vastgesteld dat verzoeker, nadat deze in mei 2020 zou hebben 'beslist' biseksueel te worden en een homoseksuele relatie zou zijn aangegaan met een man, hetgeen hij tracht te staven aan de hand van enkele sms-berichten, nog maandenlang draalde alvorens zijn hierop gegronde, zelfverklaarde nood aan internationale bescherming kenbaar te (proberen) maken aan de Belgische autoriteiten. Dat hij zijn relatie geheim wilde houden en schrik had om vrienden te verliezen, kan daarbij geenszins verklaren waarom hij, zo hij werkelijk de mening was toegedaan dat hij ingevolge zijn gewijzigde geaardheid nood had aan internationale bescherming, dermate lang talmde alvorens deze nood aan internationale bescherming ten overstaan van de Belgische autoriteiten kenbaar te maken. De procedure internationale bescherming is namelijk vertrouwelijk en verzoeker was hiervan, gezien zulks reeds werd benadrukt in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming, duidelijk op de hoogte. Bovendien kan worden aangenomen dat het mogelijke verlies van één of meer vrienden niet zou opwegen tegen de vermeende vrees voor vervolging en het beweerde risico op ernstige schade. Redelijkerwijze kan verder worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die een dringende nood aan internationale bescherming beweert te hebben, onmiddellijk of van wanneer hij daartoe de kans heeft, zijn nood aan internationale bescherming kenbaar maakt. Dat verzoeker naliet dit te doen en nadat hij zou hebben 'beslist' biseksueel te zijn maandenlang talmde alvorens zulks uiteindelijk te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een manifeste negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker maakt op grond van zijn geaardheid verder geen concrete, aan zijn persoon verbonden vrees voor vervolging of risico op ernstige schade aannemelijk. Waar hij aanvoert dat zijn geaardheid en relatie zouden hebben geleid tot een volledige afwijzing door zijn familie en zulks tracht te staven aan de hand van sms-berichten, dient, nog daargelaten dat dergelijke sms-berichten eenvoudigweg in scène kunnen worden gezet en op zijn aanvraag kunnen zijn verstuurd, immers te worden opgemerkt dat, hoe jammerlijk dit ook is, het loutere gegeven dat hij werd afgewezen door zijn familie en dat het contact met zijn familie is verbroken, op zich onvoldoende ernstig is om te kunnen spreken van vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus.

Waar verzoeker daarnaast benadrukt dat de situatie voor LGBTI in Albanië moet worden geanalyseerd, dient verder te worden opgemerkt dat hij bezwaarlijk ernstig kan worden genomen in zoverre hij tracht te laten uitschijnen dat deze situatie van zulke aard zou zijn dat deze op zich volstaat om in zijner hoofde te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus. In de bestreden beslissing wordt inzake de situatie voor LBGTI in Albanië, dit mede gelet op hetgeen voorafgaat, immers geheel terecht aangegeven:

“Wat er ook van zij, uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) wordt duidelijk dat de Albanese overheid in de afgelopen jaren aanzienlijke inspanningen heeft geleverd ter inclusie en bescherming van LGBTIpersonen. Zo blijkt vooreerst dat Albanië sinds 2010 één van de meest progressieve antidiscriminatielwetten van de regio heeft die expliciet de rechten van LGBTI-personen in Albanië verdedigt. In 2013 werd in samenspraak met LGBTI-organisaties het strafwetboek hervormd om seksuele geaardheid en genderidentiteit op te nemen in bestaande haatmisdrijven en wetten inzake haatzaaien. Sindsdien worden strenge straffen voorzien voor door homohaar ingegeven misdaden en voor het verspreiden van homofobe informatie. In mei 2015 nam het Parlement een resolutie aan over de bescherming van de rechten en vrijheden van personen die tot de LGBTI-gemeenschap behoren, waarin onder meer opgeroepen wordt tot een nationaal actieplan, verdere wetswijzigingen, en andere maatregelen ter ondersteuning van de rechten van de LGBTI-gemeenschap. De Ombudsman is verantwoordelijk voor de implementatie van deze resolutie. Een jaar later keurde het Albanese Parlement een nationaal actieplan voor de periode 2016-2020 goed dat zich richt op gebieden zoals onderwijs, werkgelegenheid, gezondheid en huisvesting. Met dit actieplan tracht de Albanese overheid om een cultuur van inclusie en openheid voor diversiteit te creëren en aldus verder bij te dragen tot de versterking van de LGBTI-gemeenschap. Homofobe uitspraken van (hooggeplaatste) politici werden in het verleden tevens scherp veroordeeld door de burgermaatschappij en de regering.

Desalniettemin blijkt dat de Albanese maatschappij inderdaad nog steeds erg conservatief is en dat veel mensen homofoob en transfoob gedrag vertonen, hetgeen soms aanleiding geeft tot fysiek en/of psychisch geweld ten aanzien van LGBTI. Uit dezelfde informatie blijkt echter tevens dat er de afgelopen jaren diverse positieve initiatieven plaatsvonden om de rechten van LGBTI-personen in Albanië te

verbeteren en dat er, mede onder invloed van voornoemde progressieve antidiscriminatiewetgeving, geleidelijk aan een mentaliteitswijziging tot stand komt. Verschillende LGBTI-organisaties strijden openlijk voor de rechten van LGBTI in Albanië. In Albanese scholen worden steeds meer voordrachten gegeven door LGBTI over hun geaardheid. Vertegenwoordigers van de Albanese LGBTI-gemeenschap krijgen in de pers steeds vaker een forum. Dat er een positieve evolutie binnen de Albanese gemeenschap kan worden vastgesteld, blijkt tevens uit de organisatie van diverse LGBTI-evenementen in de afgelopen jaren, zoals een jaarlijks diversiteitsfestival, een jaarlijkse Gay (P)ride, een fototentoonstelling, bewustwordingscampagnes in het kader van The International Day against Homophobia, Transphobia and Biphobia, party-avonden in Tirana e.d.m. Deze vinden actueel gewoonlijk plaats zonder (grootschalige) incidenten en de politie zorgt voor de bescherming van deelnemende activisten. Tevens werd in december 2014 in Tirana een eerste opvanghuis voor LGBTI-personen geopend en startte het gemeentebestuur van Tirana in 2018 met een campagne tegen pesterijen en voor bewustmaking in de openbare scholen.

In het licht van deze informatie is het loutere feit dat uw entourage uw beweerde geaardheid niet accepteert, hoe laakbaar ook, onvoldoende zwaarwichtig om te gewagen van vervolging of ernstige schade. Uit niets blijkt immers dat u, die in het verleden in Albanië heeft gewerkt (CGVS 1e VIB, p. 2), geen zelfstandig leven in Albanië zou kunnen uitbouwen.

Bovendien blijkt uit niets dat, indien u bij terugkeer toch zwaarwichtige incidenten zou hebben met familieleden of derden omwille van uw beweerde geaardheid, u geen of onvoldoende beschermingsmogelijkheden in Albanië zou hebben. Uit de anno 2020 beschikbare informatie (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt in dit verband immers dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Uit dezelfde informatie blijkt dat LGBTI klacht kunnen indienen en dat de politie, ten aanzien van wie sensibiliseringsinitiatieven worden georganiseerd opdat zij op professionelere wijze zou kunnen omgaan met de LGBTI-gemeenschap, optreedt naar aanleiding van fysiek of psychisch geweld ten aanzien van de LGBTI. In 2018 verscheen tevens een nieuwe gids ten behoeve van de Albanese politie met het oog op een verbeterde aanpak van haatcriminaliteit tegen LGBTI. 150 agenten uit het hele land hebben tevens een twee maanden durende opleiding in dit domein gevolgd. Daarnaast werden ook aan parketmagistraten en zogenoemde gender focal points trainingen gegeven in verband met de preventie van discriminatie op basis van genderidentiteit en seksuele oriëntering. Discriminatie kan tevens worden aangeklaagd bij de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD). LGBTI kunnen zich voor hun problemen verder richten tot meerdere LGBTI-organisaties en andere NGO's waar zij geweld en discriminatie kunnen rapporteren. Deze organisaties leveren allerlei vormen van ondersteuning, zoals juridische bijstand en medische of psychosociale hulp. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen

zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit. Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.”

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. De informatie waarnaar hij verwijst en waaruit hij citeert, weegt geenszins op tegen en kan bijgevolg geen afbreuk doen aan de voormelde, door verweerder gehanteerde landeninformatie met betrekking tot de situatie voor LGBTI en de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in Albanië. Op basis van en rekening houdende met het geheel van de voorliggende landeninformatie, is de Raad van oordeel dat de situatie voor LGBTI in Albanië geenszins van zulke aard is dat LGBTI ten overstaan van dit land en louter op basis van hun geaardheid aannemelijk zouden maken dat zij aldaar risico lopen op vervolging of ernstige schade. Eveneens treedt de Raad verweerder bij waar deze oordeelt dat, in gevallen waarin er toch sprake zou zijn van vervolging of ernstige schade, de Albanese autoriteiten redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat de Albanese autoriteiten aan hun onderdanen de nodige bescherming en ondersteuning bieden in de zin van voormelde bepaling en dat aangenomen kan worden dat verzoeker zich bij eventuele problemen ingevolge zijn geaardheid toegang kan verschaffen tot de nodige bescherming en ondersteuning vanwege zijn nationale overheden.

Het voorgaande vindt bovendien bevestiging in het feit dat Albanië (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;

- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Verzoeker kan met zijn verwijzing naar een Franstalig arrest dat in het verleden werd gevelde door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Dient immers te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. Ieder verzoek om internationale bescherming wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

3.7. Betreffende het stuk dat verzoeker ter terechtzitting neerlegt en omschrijft als “*Aanvullende Observatie Nota's*”, dient vooreerst te worden gewezen op artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidt als volgt:

“De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd.”

Te dezen blijkt dat in het door verzoeker neergelegde stuk slechts wordt aangegeven: “*dat verzoeker nieuwe elementen aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wenst te laten voorleggen zodat deze aan zijn beroep gevoegd kunnen worden*”. Vervolgens volgt een opsomming van acht neergelegde stukken. Aldus dient te worden vastgesteld dat het door verzoeker neergelegde stuk, dat slechts een overzicht biedt van de neergelegde stukken en melding maakt van verzoekers wens om nieuwe elementen bij te brengen, zonder enige verdere duiding te bieden, niet kan worden gezien als ‘aanvullende nota’ in de zin van voormelde bepaling.

Derhalve wordt het stuk dat verzoeker neerlegt ter terechtzitting gelet op het bepaalde in artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet uit de debatten geweerd.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet aan de orde en worden er geen nieuwe elementen of feiten door verzoeker neergelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.9. Gelet op het voorgaande, toont verzoeker niet aan dat hij vroeger reeds vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich te dezen niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze “*het beginsel van behoorlijk bestuur en de plicht van zorgvuldigheid*” in casu en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT